

er ganske enig i, hvad der blev fremhævet baade af den ærede Ordfører og af det ærede Medlem for Kjøbenhavn, at det er ganske unyttigt at fortabe sig i en vidtløftig Diskussion om dette Spørgsmaal, det blev, som det er blevet sagt, ikke andet end en akademisk Diskussion, og skønt der har været Tider, hvor man med stor Fornøjelse tog sig en Omgang i disse interessante Materier, skønner jeg dog ikke, at Tiden egner sig dertil, og jeg skal derfor ikke komme vidtløftigt ind paa dette. Men jeg skal sige til den ærede sidste Taler, at jeg mener, hvad jeg har skrevet, at naar Pengene til Gendarmeriets Afvikling vare til Stede paa det foregaaende Aars Budget, saaledes at de sloge til, og at der ikke behøvedes nogen ny Bevilling dertil, saa forekommer det mig at være den naturligste Maade at komme bort fra denne kedelige Sag paa, at lade Regeringen afholde Pengene dertil, og lade det staa for det Ministeriums Regning, som har udstedt Loven. Det ærede Medlem mente, at jeg derved har tænkt paa Ministeriets private Lommer, det har jeg selvfølgelig ikke gjort; naar jeg har talt om Ministeriets Regning, har jeg tænkt paa Ministeriets Regning som Regering, og det som der egentlig her er Spørgsmaal om, er jo om man kan lade det staa for det Ministeriums Regning, som har udstedt Loven, eller om man skulde flytte den over ogsaa paa den paafølgende Regering og paabyrde dens politiske Regning med den Regnskabsopførelse. Jeg tror, at alle Parter kunne være vel tjente med at lade den Sag ligge, og lade Gendarmeriet og dets Afvikling hvile i Fred.

Indenrigsministeren (*Bardenfleth*). Det er kun nogle faa Bemærkninger, jeg skal gøre i Anledning af den ærede Ordførers Udtalelser om nogle enkelte Poster, der ere fremdragne i Udvalgets Betænkning vedrørende Statsbanerne. Jeg skal begynde med at sige, at jeg anerkender den Maade, hvorpaa den ærede Statsrevision i det hele behandler Statsbanernes Budget, efter at det er bleven inddraget under Statsrevisionen, idet denne ganske sikkert gaar ud fra, hvad den ærede Ordfører jo ogsaa udtalte paa Udvalgets Vegne, at Statsbanernes Budget er særlig vanskeligt at fastsætte og vanskeligt at overholde. Det er jo derfor ogsaa kun enkelte Poster, som Statsrevisionen har funden Anledning til at fremdrage, og saavildt jeg husker det, kun saadanne Poster, der repræsenterer forholdsvis betydelige Overskridelser i Forhold til det

budgetterede Beløb. Jeg skal nu ikke komme ind paa det almindelige Spørgsmaal om, i hvilket Omfang Administrationen maa være forpligtet til at søge en Bevilling paa Tillægsbevillingsloven, hvor en Overskridelse af vedkommende Post kan forudses. Jeg kan godt erkende, at der for enkelte af de fremdragne Posters Vedkommende, kunde have været Anledning for Administrationen til at søge en saadan Tillægsbevilling i Løbet af Finansaaret, og jeg skal ogsaa for mit Vedkommende søge at ændre dette Forhold saavidt muligt. Jeg maa dog imidlertid gøre den Bemærkning, at naar blandt andet den til Billettrykning fremkomne Merudgift er omfattet som en saadan, der burde være forudset i Tide, og naar den ærede Ordfører her særlig gør gældende, at Takstloven af 24de April 1896 traadte i Kraft 1ste August samme Aar, saaledes at Merudgiften burde kunne have været forudset, saa er det dog herved vistnok overset, at ganske vist er Takstloven traadt i Kraft i Almindelighed 3 Maaneder efter dens Bekendtgørelse i Lovtidende, ialtsa den 1ste August 1896, men herfra er dog efter Lovens § 70 undtagen de Bestemmelser, som vedrøre lokale Takster, og med Hensyn til Persontaksterne var der endogsaa givet Administrationen Frist indtil 1ste Januar 1898, med Hensyn til Lovens Ikrafttræden. I Virkeligheden traadte de nye Persontakster i Kraft den 1ste August 1897, men det var endnu i Løbet af Finansaaret 1896—97 ikke til at overse, til hvilket Tidspunkt det vilde være muligt at sætte de nye Persontakster i Kraft, og da man saa tog Bestemmelser om at forberede dens Ikrafttræden allerede i Løbet af Sommeren 1897, var man kommen saa langt frem i Finansaaret 1896—97, at man ikke saa sig i Stand til at kalkulere den store Udgift, som maatte medgaa til Billettrykning og andre i den Henseende fornødne Udgifter. Jeg tror derfor, at det er let forklarligt, at denne Post har maattet overskrides saa betydeligt, og at man ikke har kunnet kalkulere et bestemt Beløb hertil. Et andet Punkt som den ærede Ordfører fremdrog, og som jeg ogsaa tror meget med Urette, er betegnet som en saadan Post, hvor en Tillægsbevilling burde være søgt i Tide, angaar den gensidige Vognbenyttelse med fremmede Baner, der har medført en i Budgettet ikke opført Udgift af 72,726 Kr. 74 Øre. Denne Udgift er nemlig af en saadan Natur, at det er aldeles umuligt, forinden der et Finansaarets Slutning finder en gensidig